

חיסון עדר

אחד מחברי הקיבוץ, וותיק שפרש מעבודה אבל עדיין נושא תפקיד בהתנדבות – הוא ידידי ואיש שיחי. יש לנו נושאים משותפים לדבר בהם, היות והוא מקפיד על הבריאות, אוכל רק מזון בריא במיוחד ונמנע מאוכל מתועש או משומר. החבר המדובר מנהל אורח חיים בריא להפליא. הוא אינו מוותר על ספורט. גם בגילו המתקדם השואף לגבורות, הוא עדיין נושא בכמה תארים מכובדים מתחרויות טריאתלון בהן זכה. מדי פעם יוצא לנו לנהל שיחה על טבעונות, או להחליף מאמרים ולינקים לקטעי וידאו בנושאים שונים. ועוד משהו - החבר הזה מסרב להתחסן נגד קורונה. הוא פשוט לא מאמין בחיסונים. האיש המבוגר והבריא הזה לא פוחד מקורונה, ולא משפעת. לכן הוא מסרב להתחסן. הוא עצמו נמצא בקבוצת סיכון – אבל הוא יודע להישמר לנפשו. הוא לא פוחד ולכן מסרב לכל חיסון. והוא לא ייכנע לפחד –

כך הוא חי כל חיי.

ועכשיו הוא לא יכול לשחות בבריכה בה התאמן רוב חייו – כי אין לו 'תו ירוק'. הוא לא מחוסן לכן אסור לו. כך אומרת הרשות. הוא לא רוצה חיסון? – אז שיסכים שידחפו לו מטוש לאף פעמיים בשבוע אם הוא רוצה לשחות.

יש עוד חברת קיבוץ אחת וגם היא ידידה שלי - אישה מבוגרת מאוד שחיה בתוכנו. גם אישה זו מקפידה מאוד על בריאותה. היא אוכלת בריא, רק מהצומח ורצוי טבעי ככל שניתן, מתעמלת, ומנהלת אורח חיים בריא במיוחד. גם לה אין 'תו ירוק' ועכשיו אסור לה לאכול בחדר האוכל, גם לא עם הנכדים שלה, או לשחות בבריכה. או חיסון - או מטוש. פעמיים בשבוע.

באמת?! ככה מבטלים אנשים?! אכן כן. וזה לא נגמר בזה – רוצה לטוס – 'תו ירוק', רוצה לקבל שרות ציבורי כלשהו? – 'תו ירוק'. רוצה לעבוד במפעל הפיס? – 'תו ירוק' - ואם במקרה אתה כבר עובד שם – יפטרו אותך. פעם ביקשו פנקס אדום – והיום דורשים 'תו ירוק'.

רק רגע אחד... אתם בטח מגרדים בראש ושואלים "תגיד - אתה נגד חיסונים?! אתה 'מכחיש קורונה'?! .." אז לא. אני לא נגד חיסונים. ואני לא 'מכחיש קורונה'. אני בעד בחירה חופשית ונגד היסטריה המונית. **במיוחד זו הממוסדת.** אני נגד 'ביטול' אנשים רק מפני שהם חושבים אחרת. אני בעד זכויות אדם בסיסיות. כמו הזכות לעבוד, הזכות לנוע בדרכים בתחבורה ציבורית, הזכות לקבל שירותים מהרשות, הזכות לחינוך לילדי כל הציבור – **בלי הבלדל.** לא דת, לא מין או גזע, לא צבע העור - ובטח שלא **צבע התו** שקבעה הרשות. קוראים לזה חופש. חופש לעשות וגם חופש מכפייה. עכשיו, בעידן החיסונים, הרשות צריכה להבין שהאחריות עוברת לציבור. כל אחד יבחר איך להישמר לנפשו. חושש להידבק? לך תתחסן. באמת. או שאולי תעדיף להתחבא במרתף הבית. אתה גם מוזמן לשים שתי מסכות זו על גבי זו. אתה תבחר. שומע?! לא הרשות תגן עליך - **אתה** תגן על עצמך מקורונה. זו המשמעות של להיות אדם חופשי. הזכות לבחור איך לנהוג. אה, ועוד משהו – אין לך זכות לדרוש 'תו ירוק' – לא ממני ולא מאף אדם אחר. **במיוחד אם אתה הרשות.** הרשות מבקשת לתת הסברה טובה והמלצות לציבור? – כן בהחלט, אני בעד. אבל כפייה על הציבור את הברירה 'חיסון או בידוד' – לא. **ממש לא!!!**

אני מכיר את הטיעונים של הרשויות – גם של זו האזורית שלנו - "אנחנו פועלים לפי ההנחיות המדעיות הטובות ביותר שיש" – אני מקפיד לקרוא את [העדכונים של ראש המועצה](#) ואני בהחלט מכבד את פועלו. אני יודע שהוא בא בטוב – כך גם כל שוחרי הבריאות ברשויות.

אבל זה ניסוי! מדינת ישראל התחייבה להעביר את הנתונים שלו לחברות התרופות שסיפקו את החיסונים. שילמנו בכסף מלא על הזכות להשתתף בניסוי! תודה לאל שבינתיים הניסוי מראה הצלחה – אבל זה עדיין ניסוי בבני אדם - ובקנה מידה מדינתי. ומאחר וזה ניסוי - מה עם קבוצת ביקורת? לא צריך? צריך. ויש מתנדבים לקבוצת הביקורת – כל מי שמסרבים להתחסן, ילדים - ותודה לאל על כך, אברכים, ערבים שפוחדים מקונספירציות - בעצם כל מי שלא רוצה להשתתף בניסוי. למה לא להיעזר בהם כקבוצת ביקורת? למה לכפות 'תו ירוק' על כולם? "אבל אם לא יתחסנו כולם יש סיכוי למוטציות חדשות" – תאמרו. ואתם בוודאי מתכוונים למחלות שעוד לא התפרצו, ואם יתפרצו אין לדעת מה תהיה חומרתן. צודקים. אבל למה לעצור רק בקורונה – מה עם חצבת? זוכרים את [בהלת החצבת](#) לפני כשנתיים? אם כבר צריך 'תו ירוק', אז כעת ניתן להגן על כולם גם מחצבת. אפשר פשוט להוסיף פס שחור, אולי צהוב, על גבי ה'תו הירוק'. מבינים לאן זה הולך?...?

באם יש מי 'שרואים את הקולות', שם במשרדי המועצה האזורית שלנו – אנא מכם - בטלו את חובת ה'תו הירוק' באזור המועצה. אל תתנו יד לאפליית מי שחושבים אחרת – אל תפגעו בהם, אל תפגעו בפרנסתם, ואל תגבילו את חירותם. פשוט אל. אם אתם מהססים איך לעשות את זה – הנה – יש כבר מי שעשו – [העתק](#) או [הדבק](#). זה מה זה פשוט... ☺

ומשהו קטן לפני סיום,

במקרא, ציווי הרבים 'ונשמרתם מאד לנפשתיכם', הקשור לפוסט זה - מופיע פעמיים. בשני המקרים סמוי מסר של אזהרה אך גם הבטחה וגאולה. בפעם האחת משה רבנו בערוב ימיו מסכם את העבר והעתיד לבוא - באזני עם ישראל. בפעם השנייה - יהושע - גם הוא בערוב ימיו, מסכם את העבר והעתיד לבוא באזני כל עם ישראל, והכתוב מוסיף שגם באזני השופטים והשוטרים. משל להיום - הנה [החלטת בניינים](#) של בג"ץ בירושלים בנושא זה. ולמה משה ויהושע ציוו על הרבים? למה לא ציוו ליחיד לגאולתו – למשל, ונשמרת לנפשך...? כי ידעו שעם ישראל קשורים זה בנפשו של זה. וכולם ערבים זה לזה, מכוח האהבה – לא מכפייה. וכדי לתת לזה תוקף מחייב ציוו לקשור את נפש העם בקב"ה – מקור כל הדברים כולם שהכול נהיה בדברו.

הנה דברי משה רבנו:

וְנִשְׁמַרְתֶּם מְאֹד, לְנַפְשֵׁיכֶם: כִּי לֹא רְאִיתֶם, כָּל-תְּמוּנָה, בְּיוֹם דִּבַּר יְהוָה אֲלֵיכֶם בְּחָרֵב, מִתּוֹךְ הָאֵשׁ. דברים ד טו.

והנה דברי יהושע:

וְנִשְׁמַרְתֶּם מְאֹד, לְנַפְשֵׁיכֶם, לְאַהֲבָה, אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם. יהושע כג יא.

כדי לקשור את הפוסט הזה ולהביאו לסיום, אחשוף שיחה ב'משפחה' – הקבוצה הפרטית של המשפחה בווטסאפ. ואם אתם עדיין תוהים אם אני התחסנתי – קראו מה קרה כאשר הודעתי למשפחה על כך שהתחסנתי - [מהומת אלוהים](#) – תרתי משמע... ☺

כמו שאמרתי – הכל מאהבה.

ובבניין הארץ ננוחם –

דן חנוך.